

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Lysias.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

LYSIAS. Actor. 21. 22.

ARGVMENTVM.

Comprehensus in templo Paulus a Judæis, illis eripitur a Lysia tribuno, ejusque permisso apud Judæos causam dicit. Sed tumultuantibus, Lysias eum virgis cædi jubet. Verum ubi civem Romanum esse cognovit, solvit.

Judæi, Lysias, Paulus, Centurio.

Succurrite, viri Israelitæ. Hic est homo ille, qui contra populum & legem, & locum hunc omnes ubique docet. Quin etiam Græcos introduxit in sacrum, & sanctum hunc locum profanavit. *Al.* Extrahamus eum e fano: interimamus eum. Quid expectamus? Jam pridem debuit interfici. Quod si factum esset, has turbas evitasset. *Al.* Vapula homo seditiose. His nos te ictibus trucidabimus. Hem tibi. *Al.* Desinamus hunc verberare, populares: nam video huc venire tribunum cum militibus. *Ly.* Unde tam subito tanta orta est seditio? Eho, hiccine in causa est, comprehendite hunc milites, & ei injicite catenas. Quisnam est? aut quid fecit? Tacete clamosi homines. Possunne ex vobis scire, quidnam commiserit? Alius aliud nescio quid clamat. Nilil intelligo, abducatur in castra. Quæ (malum) hæc tanta violentia est? Hic jam, credo, opprimuntur in turba. *ꝑ.* Interime eum. *P.* Licetne mihi te alloqui? *L.* Scisne Græce? **Nonne**

Nonne tu es Ægyptius ille, qui superioribus diebus concitata seditione, eduxisti in sylvas illa quatuor millia ficariorum? *P.* Ego homo sum Judæus, Tarsensis, civis non obscuræ Ciliciæ civitatis. Sed oro te, permitte mihi ad populum loqui. *L.* Permitto. *P.* Audite meam hanc ad vos defensionem, fratres & patres. Ego homo Judæus sum. Tarsi in Cicilia natus, & in hac urbe educatus ad pedes Gamalielis, patriis legibus accurate institutus, & Dei ^{a)} cupidus, quemadmodum vos omnes estis hodie: qui hanc vivendi viam sum capitaliter infectatus: viros simul & mulieres constringendo, & in carcerem condendo. Testis est mihi Pontifex, totusque Senatus, a quibus etiam Epistolas ad fratres acceperam, & Damascum proficiscebar, eos quoque, qui ibi essent, vinctos Hierosolymam ad supplicium ^{d)} adducturus. Sed in eo itinere cum appropinquarem Damasco, circiter meridiem, repente de cælo multa me lux circumfulsit: & collapsus ad terram, vocem audivi dicentem mihi: Saule, Saule, quid me infectaris? Tum ego: Quis es, Domine? Atque ille: Ego sum Jesus Nazarenus, quem tu infectaris. Qui autem mecum aderant, lucem viderunt illi quidem, & territi sunt, sed vocem non audierunt alloquentis me. Tum ego: Quid agam, Domine? Et Dominus: Surge inquit, & proficiscere Damascum. Ibi tibi dicentur omnia, quæ te facere statutum est. Cumque præ lucis illius

a) Studiosus.

b) Ut adducerem.

illius splendore non viderem, manu ductus a meis comitibus, perveni Damascum. Ananias autem quidam vir pius, & legi convenienter vivens, ^{e)} testimonio omnium illic habitantium Judæorum, venit ad me, & adstans mihi: Saule frater, inquit, aspice. Cumque ego eodem temporis vestigio in eum intuitus essem: Deus patrum nostrorum (inquit ille) destinavit te ad cognoscendum ejus voluntatem, & ad justum videndum, vocemque ex ejus ore audiendam: quoniam testis ei futurus es apud homines earum rerum, quas & videris, & audieris. Et nunc quid cunctaris? Agedum, abluere, & invocato Domini nomine, peccata tua elue. Reverso autem mihi Hierosolymam, & in templo oranti, accidit ut extra meipsum raptus, viderem eum dicentem mihi: Propera & Hierosolyima celeriter exi: non accipient enim tuum de me testimonium. Cui ego: Domine, inquam, sciunt ipsi, ut ego solitus sim in custodiam dare, & per collegia virgis cadere eos, qui tibi confiderent: utque cum tui testis Stephani sanguis effunderetur, ego adessem, & ejus neci consentiens, vestimenta custodirem eorum, qui eum interficiebant. Tum ille: Vade, inquit, nam ego te ad procul remotas gentes amandabo. **J.** Tolle istum ex orbe terrarum: neque enim convenit eum vivere. **L.** Nihil unquam tale vidi. Necessè est graviorem aliquam esse causam, quæ universum populum in hunc commoveat. Neque enim ita clamarent, & vestes descinderent,

pulve

e) Ut testantur omnes.

pulveremque in aërem jacerent. Hæc non solent sine maxima causa fieri. Milites, intromittite eum in castra, & virgis cogite causam fateri, propter quam ita in eum clametur. C. Fiet. Dispolietur jam, & funibus deligetur. P. Licetne vobis hominem d) Romanum indamnatum verberare? C. Vide quid agas, Lyfia, nam hic homo Romanus est. L. Itane? Adibo eum. Dic mihi, esne Romanus? P. Etiam. L. Ego ipse magno precio in istam civitatem susceptus sum. P. At ego natus sum. L. Desistite milites, jam satis superque factum est.

SENTENTIA.

Iniqui homines veritatem opprimere conantur. Pellitur e medio sapientia, ubi vi res geritur. Romana civitas plus habet autoritatis apud homines, quam Christiana. Sic fit & hodie: si cujus præpotentis Civitatis aut Principis autoritate commenderis, locum ubique invenies. Sin nihil nisi justitiam habeas, vilissimus eris.

ANANIAS. Actor. 23.

ARGUMENTVM.

Paulus vincit Ananiam Pontificem acerrime reprehendit, ut ex legem. Deinde dicens se speratæ resurrectionis reum, Phariseos & Sadduceos inter se committit, & ab illis adversus hos defenditur.

Paulus,

d) Romanus erat Paulus non loco, sed jure civitatis.

U